

Fragmenta quaedam 'biographica'

Fr. 14 Gent.-Pr. (VS 21 B 10)

Hdn. *GG* II 16,20 L. (*An. Ox.* III 295,5 Cr.) οἱ μέντοι ποιητὰὶ πολλάκις ἐπὶ τούτοις (*scil.* τοῖς ἐστίγκασι, κτλ.) συστολὰς ποιοῦνται, ὡς παρὰ Ξενοφάνει·

ἐξ ἀρχῆς καθ' Ὅμηρον, ἐπεὶ μεμαθήκασι πάντες ...

|| Cf. Choerob. in Theodos. *GG* IV/2 88,27 (et 'Drac. Strat.' *Metr.* p. 33 Herm.), necnon Schwyzer, *GG* I 664s. || τοὺς θεοὺς κακίστους εἶναι *sententiam continuare susp.* Diels.

Fr. 15 Gent.-Pr. (VS 21 B 15)

Sext. Emp. *Math.* IX 193 ἔνθεν καὶ ὁ Ξενοφάνης διελέγχων τοὺς περὶ Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδόν φησι·

πάντα θεοῖσ' ἀνέθηκαν Ὅμηρός θ' Ἡσίοδος τε,
ὅσσα παρ' ἀνθρώποισιν ὄνειδεα καὶ ψόγος ἐστίν,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

Fr. 16 Gent.-Pr. (VS 21 B 12)

Sext. Emp. *Math.* I 289 Ὅμηρος δὲ καὶ Ἡσίοδος κατὰ τὸν Κολοφώνιον Ξενοφάνη

ὡς πλεῖστ' ἐφθέγγξαντο θεῶν ἀθεμίστια ἔργα,
κλέπτειν μοιχεύειν τε καὶ ἀλλήλους ἀπατεύειν.

|| 1 ὡς Fabricius : ὅς codd. : οἱ Stephanus : καὶ Karsten : ὡς Wachsmuth | ἐφθέγγξαντο Fabricius : -ατο codd.

Fr. 43 Gent.-Pr. (VS 21 B 19)

Diog. Laert. I 23 δοκεῖ δὲ κατὰ τινὰς πρῶτος (*scil.* ὁ Θαλῆς) ἀστρολογῆσαι καὶ ἡλιακὰς ἐκλείψεις καὶ τροπὰς προειπεῖν, ὡς φησιν Εὐδήμος ἐν τῇ Περι τῶν ἀστρολογουμένων ἱστορίᾳ (fr. 144 Wehrli)· ὅθεν αὐτὸν καὶ Ξενοφάνης καὶ Ἡρόδοτος (I 74,2) θαυμάζει.

Fr. 6 Gent.-Pr. (VS 21 B 7)

Diog. Laert. VIII 36s. (I) περὶ δὲ τοῦ ἄλλοτ' ἄλλον αὐτὸν (*scil.* Πυθαγόραν) γεγενῆσθαι Ξενοφάνης ἐν ἐλεγείᾳ προσμαρτυρεῖ, ἥς ἀρχή·

νῦν αὖτ' ἄλλον ἔπειμι λόγον, δεῖξω δὲ κέλευθον.

ὁ δὲ περὶ αὐτοῦ (*scil.* Πυθαγόρου) φησιν οὕτως ἔχει (*AP* VII 120 [III]; cf. Plan. I^b 45,4 [III], *Suda* ξ 46 A. [IV]; [2-4] *Suda* σ 1264 A. [V], cf. Hesych. σ 2098 H.)·

καί ποτέ μιν στυφελίζομένου σκύλακος παριόντα
φασὶν ἐποικτῖραι καὶ τότε φάσθαι ἔπος·
"παῦσαι μηδὲ ῥάπιζ", ἐπεὶ ἦ φίλου ἀνέρος ἐστὶ
ψυχῆ, τὴν ἔγνω φθεγξαμένης αἰών."

καὶ ταῦτα μὲν ὁ Ξενοφάνης.

|| 1 νῦν αὖτ' Stephanus : v. οὖν τ' codd. | ad κέλευθος translate adhibitum vd. Parm. VS 28 B 6,7, Emp. VS 31 B 115,8 || 2 καὶ ποτέ I, II, IV : δὴ τότε III | μιν testt. pll. : μὴν I(BF) | παριόντα testt. pll. : -οντος I(B) IV(G) || 3 φασὶν testt. pll. : φασί γ' I(codd. pll.) IV : φασί γ' οὔν I(F) : φησὶν V(V) | ἐποικτιῶραι Fick : -εἴρωαι testt. || 3s. ἐποικτ.-φίλου om. I(B) || 4 ῥάπιζ' testt. pll. : ῥαπίζειν V(GM) | ἐπεὶ ἦ Bergk (cf. Denniston, GP² 286) : ἐπεὶ ἦ vel ἐπειῖ (vel -ῆ) testt. || 5 τὴν testt. : τὴν δ' dub. West : τῆς Karsten | ἔγνων testt. pll. : -ως I(F) | φθελξαμένης testt. pll. : -ην IV(GVM) : -οιο Bergk | ad ψυχῆς notionem novam vd. Snell, Entd. 36 n. 1 | φθέγγ. hic primum de animalium voce dictum.

Fr. 44 Gent.-Pr. (VS 21 B 20)

Diog. Laert. I 111 καὶ ἐπανελθὼν (*scil.* Ἐπιμενίδης) ἐπ' οἴκου μετ' οὐ πολὺ μετήλλαξεν, ὡς φησι Φλέγων ἐν τῷ Περὶ μακροβίου (*FGrHist* 257 F 38), βιουὸς ἔτη ἑπτὰ καὶ πενήκοντα καὶ ἑκατόν· ὡς δὲ Κρηῖτες λέγουσιν (*FGrHist* 468 F 13), ἑνὸς δέοντα τριακόςια· ὡς δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἀκηροέναι φησί, τέτταρα πρὸς τοῖς πενήκοντα καὶ ἑκατόν.

Fr. 7 Gent.-Pr. (VS 21 B 8)

Diog. Laert. IX 18s. (I) μακροβιώτατός τε γέγονεν, ὡς που καὶ αὐτός φησιν·

ἦδη δ' ἑπτὰ τ' ἔασι καὶ ἐξήκοντ' ἐνιαυτοὶ
βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδ' ἄν' Ἑλλάδα γῆν·
ἐκ γενετῆς δὲ τότε ἦσαν ἐείκοσι πέντε τε πρὸς τοῖς,
εἶπερ ἐγὼ περὶ τῶνδ' οἶδα λέγειν ἐτύμως.

Cf. Apostol. VIII 42r (*CPG* II 442,15) (II). || Vd. fr. 41 Gent.-Pr. || 2 βληστρίζοντες ἐμὴν I : -ζοντ' ὑμῖν II | ad βληστρ. vd. Hp. *Morb.* III 7 ἄλλ' ὧδε ἀπορέων βληστρίζει ἑαυτὸν, καὶ δοκέει ἦδη ἀποθανεῖσθαι | fort. ἐμὴν φροντίδα pro ἐμὲ dicit poeta (an pro philosophia sua?) || 3 τότε ad Medorum irruptionem fort. refertur (a. 545 vel 540: cf. Hdt. I 162), vd. fr. 13,5 Gent.-Pr.

Fr. 41 Gent.-Pr. (VS 21 B 45)

schol. Hp. *Epid.* I 13,3 (= Erotian. fr. 14 Nachm.) βληστρισμός· ῥιπτασμός. οὕτω Βοαρχεῖος τίθησιν. ἐν ἐνίοις δὲ ἀντιγράφοις εὗρομεν βλητρισμὸν χωρὶς τοῦ σ. ὄντως δὲ τὸν ῥιπτασμὸν σημαίνει, καθὼς καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος φησιν· "ἔγὼ δ' ἑμαυτὸν πόλιν ἐκ πόλεως φέρων ἐβλήστριζον", ἀντὶ τοῦ ἐρριπταζόμεν.

|| ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν ἐκ πόλεως πόλιν φέρων in trimetros redegit Bergk.

Fr. 13 Gent.-Pr. (VS 21 B 22)

Ath. (*epit.*) II 54e (I) Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐν παρωδίαις (*Menagius* : παρωδαίαις codd.)·

πὰρ πυρὶ χρεὶ τοιαῦτα λέγειν χειμῶνος ἐν ὄρη
ἐν κλίνη μαλακῇ κατακείμενον, ἔμπλεον ὄντα,
πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρῶγοντ' ἐρεβίνθους·
"τίς πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόσα τοι ἔτε' ἐστί, φέριστε;
πηλίκος ἦσθ', ὅθ' ὁ Μῆδος ἀφίκετο;"

5

Cf. Eust. II. 948,20 (II) ἐρεβίνθων δὲ μνεῖα καὶ παρὰ Ξενοφάνει ὡς χρηστῶν ὄντων ἐν συμποσίῳ. φησὶ γὰρ "πίνοντα-ἐρεβίνθους" (v. 3). || de παρωδίαις idest Σύλλοις cf. Diog. Laert. IX 111 || 2 ἐν κλίνη testt. : κλίνη ἐνὶ Meineke || 3 ὑποτρῶγοντ' testt. : ἐπι- Koraës, Meineke || 4 ἔτε' Diehl, alii : ἔτη testt. || 5 Μῆδος pro Harpago vel Medorum gente adhibitum.